

et forargeligt Creatur, der hverken agter Gud eller Mennsker.*
 „Højsalig Kong Christian (den 4de), Gud glæde, kjendte
 Bondestanden; om jeg ret husker, lod male paa Sparpeng
 den halve Port: en Bonde – bunden; den anden Del af
 Porten en Hund bunden med det Overskrift: Bonden og
 Hunden er Bonden (bunden). Mens var Bonden ikke bun-
 den, var han 10 Gange værre end Hunden“; den Herres
 Mening har faa kunnet udgrunde.*

Han taler om de „Landprocuratorer, som flakker Lan-
 dene omkring og indslikker sig hos en ugudelig Bonde“.
 Og Bonden tar Besætning af sit Herskab og forlader sin
 Gaard øde „det er en af de allerforargeliste og skade-
 ligste Sviter, der kan være til i Verden, Skaberen til aller-
 største Fortørnelse, Landene og Folkene til Ruin.“

„Har Bonden ej mere til Procesmagernes Underhold-
 ning bliver Mons. Bonde forladt, for Øvrigheden klynker
 og græder, de skal bede for dem til Kongen om Benaad-
 ningsbreve —“.

Mordet i Klode Mølle 1705. Nu kommer Ros-
 borg til at fortælle om en af Hedens vilde Mysterier,
 Mordet i Klode Mølle, som alle vi, der er opdraget i He-
 dens Nærhed, har hørt om i vor Barndom. — Der sad en
 forgjældet Bonde paa Gaarden Højris ved Herning, hvem
 Rosborg, ifølge hans egen Beretning, hjalp paa Fode
 igjen ved ^{30.} 1737 at laane ham de Penge, for hvilke
 han kunde indløse sin Ejendom, der var stillet til offentlig
 Auktion. Manden hed Chr. Madsen; og hans Kone, der
 just var død, havde i sit første Ægteskab været gift med
 den Mand i Klode Mølle, som saa skammelig myrdedes
 1705. Nu faar Rosborg Ordet: „Morderen rømte, Konen
 blev mistænkt for Mordets Medvider, højsalig Kongen (s:
 Fr. 4) befalede mig at eftersøge Morderen inden og uden
 Land; da jeg fandt ham med stor Besværing i Tyskland
 og bragte ham til Steile i Jylland, som Kongen lovede at
 aflegge mig for min store Omkostning og Møje, med
 Brød“.

Da den uhyggelige Sag endnu bliver ved at beskjæftige
 Sindene og flere Gange er blevet behandlet i Litteraturen¹⁾

¹⁾ Chr. A. Thyregod har skrevet en Novelle om dette Drab, og Mytus-
 Erichsen har i sit Værk, Den jydskke Hede (S. 157-64) givet en Frem-
 stilling, der er værre end en Novelle, fordi den prætenderer historisk Sand-
 hed, hvor den egentlig ikke indeholder andet sandt, end at Manden blev
 myrdet. Resten er Film, hvor meget det end saa kaldes „Tradition“.